

тура та. Ония духовни лица, които неиспълнявали негова та наредба, заширалъ ги отъ служба; а свѣтски ти князове плашилъ съ *интердиктъ* или отлъчаніе отъ црѣква та; отлъчени ти не можели да се комковатъ, и нито да ходятъ въ црѣква. Нѣкой пътъ интердиктъ тѣ сполиталъ цѣла та область; тогава въ нея се прѣкъснвало богослужение то, црѣкви ти се затваряли, духовенство то не смѣяло да вѣнчава и да погребава, и побожний народъ дохождалъ въ чудо. Интердиктъ тѣ станалъ най-лошаво то оръдие въ ръцѣ тѣ на папи ти срешта свѣтовни ти царіе. Нъ Хенрихъ IV неслучалъ Григория, и непрѣкъснвалъ ни симонія та, ни инвеститура та. Оплакованіе то на Саксонци ти подало на папа та сгоденъ случай да распростре власть та си и на самий царь.

Григорій повикалъ Хенриха на съборъ въ Римъ да го съди. Хенрихъ се присмѣлъ на това виканіе, и испѣдилъ папски ти пратеници; послѣ заповѣдалъ на германски ти владци да свалятъ Григория отъ прѣстолъ тѣ и да изберьтъ на негово мѣсто другъ папа. Тогава Григорій тържественно отлъчилъ Хенриха отъ црѣква та, и разрѣшилъ подданици ти му отъ направена та имъ клетва камъ тѣхний господарь. Нѣмски ти князове, които били враждебни на Хенриха и безъ това, обадили на Хенриха, че ако папа та не вдигне отъ него отлъченіе то до опрѣдѣлено то врѣме, ште изберьтъ другъ краль. Хенрихъ, като видѣлъ, че го оставили васали ти, смирилъ се. Той отишълъ въ Италия само съ вѣрна та си стопаница Берта и съ нѣколко слуги. (Берта противъ воля та на Хенриха била му дадена за жена отъ Ганона; затова краль тѣ се отнеслъ лошо съ нея и вдигналъ съдба да я напушта; нъ Берта послѣ съ кротость та си и съ търпѣніе то си придобила любовь та на мъжь тѣ си, и умѣла да умирява неговий распаленъ нравъ).

Въ тежка зима (1077 год.) пѣтници ти трѣбовало да